

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 6Tdo/47/2019  
Identifikačné číslo spisu: 4115011112  
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020  
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4115011112.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom 29. januára 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného E. R. pre zločin skrátania dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) k § 276 ods. 1, 3 Trestného zákona a iné, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. mája 2018, sp. zn. 2To/36/2018, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Uznesením Okresného súdu v Nitre z 23. januára 2018, sp. zn. 1T/105/2015, bolo podľa § 281 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. zastavené trestné stíhanie proti obvinenému E. R. pre skutky, ktoré boli v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra pod č. Kv/92/14/4400-99, zo dňa 4. novembra 2015 kvalifikované:

v bode 1/ ako zločin skrátania dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) k § 276 ods. 1, 3 Trestného zákona,

v bode 2/ ako zločin skrátania dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) k § 276 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona,

v bode 3/ ako zločin skrátania dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) k § 276 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona, ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ poskytol obžalovanému D. T. daňové doklady za nákup tovarov v celkovej sume 312.206,36 eura od dodávateľov STAVMIX, s.r.o., Bratislava, IČO:31335187 a ENTE, spol. s r.o., Košice, IČO:31646030, ktoré mu v presne nezistenom čase v období rokov 2010 až 2013 prostredníctvom poštovej dobierky za odmenu najmenej 1% zo sumy falšovaných daňových dokladov, pričom k deklarovaným zdaniteľným plneniam v skutočnosti nedošlo,

v bode 2/ poskytol obžalovanému S. H. za zdaňovacie obdobie roku 2011 falšované daňové doklady -

faktúru č. 20110069, faktúru č. 20110315, faktúru č. 20110574 a faktúru č. 20110822 za nákup tovaru a služieb v celkovej sume 26.110,- eura, za obdobie: február, máj, august, december 2011 od dodávateľa S. H., Banská Bystrica, IČO:32025882, ktoré mu v presne nezistenom čase v období roku 2011 prostredníctvom poštovej dobievky za odmenu najmenej 1% zo sumy falšovaných daňových dokladov, pričom k deklaroványm zdaniteľným plneniam v skutočnosti nedošlo,

v bode 3/ poskytol obžalovanému R. R. za zdaňovacie obdobie rokov 2010, 2011 a 2012 do daňových výdavkov falšované daňové doklady uvedené v prílohe odborného vyjadrenia č. 47/2013 znalca Ing. Viery Dušinskej z 10. októbra 2013 za nákup tovarov v celkovej sume 34.971,49 eura, za obdobie apríl, máj, júl, august, september, október 2010; za január, apríl, máj, jún, august 2011; za január, február, marec, apríl, jún, september, október, november 2012, od spoločností ERPOS, spol. s.r.o., Žilina, IČO:31588506, ERBE STAVEBNINY, s.r.o., Michalovce, IČO:36706027, pobočka Trebišov a STAVMIX, s.r.o., Bratislava, IČO:31335187, ktoré mu v presne nezistenom čase v období rokov 2010 až 2012 prostredníctvom poštovej dobievky za odmenu najmenej 1% zo sumy falšovaných daňových dokladov, pričom k deklaroványm zdaniteľným plneniam v skutočnosti nedošlo,

pretože ide o osobu, proti ktorej sa skoršie trestné stíhanie za tieto isté skutky skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 2T/224/2015-8848, zo dňa 14. júna 2016 v spojení z rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 2To/98/2016-8882, zo dňa 7. marca 2017.

Proti vyššie citovanému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením z 29. mája 2018, sp. zn. 2To/36/2018, tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú.

Dňa 10. decembra 2018 bolo na prvostupňový súd doručené dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) smerujúce proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/36/2018, zo dňa 29. mája 2018 bol porušený zákon v ustanovení § 193 ods. 1, písm. c) Trestného poriadku a predchádzajúcim konaním v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 281 ods. 1, § 9 ods. 1, písm. e) Trestného poriadku, § 8, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 Trestného zákona v prospech obvineného. Nestotožnil sa s právnymi závermi okresného a krajského súdu o existencii jediného skutku spáchaného obvineným na základe uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľom PZ, sp. zn. ORP-301/7-OEK-KE-2013, z 27. decembra 2013. Podľa názoru generálneho prokurátora, uznesenie o vznesení obvinenia v úvode skutkovej vety obsahovalo všeobecný opis konania obvineného determinovaný len miestom, časom, bez bližšej konkretizácie spôsobu jeho konania z toho hľadiska, že sa neuvádzali konkrétni priami páchatelia, neodôvodňuje záver, že išlo o jeden skutok. Ďalej uviedol, že v každom jednom skutku v bodoch 5/ až 189/ uznesenia o vznesení obvinenia je uvedený aj obvinený, aj keď iba tzv. legislatívnou skratkou reprezentovanou slovami „obvinený uvedený v bode 1“.

Z uvedeného podľa generálneho prokurátora vyplýva, že aj bez uvedenia tzv. všeobecného opisu, ak by v každom zo skutkov bol obvinený uvedený celým menom, nezmenilo by sa nič na vyjadrení jeho konania. Dodal, že na úvahe vyšetrovateľa PZ bolo, akým spôsobom opíše a konkretizuje v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia konanie obvineného a ďalších spoluobvinených tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom. Samotný spôsob vyjadrenia (konštrukcia) skutkovej vety výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia nemá a ani nemôže mať žiadny vplyv na posúdenie otázky, či ide o jediný skutok alebo viacero samostatných skutkov spáchaných vo viacčinnom súbehu. Podľa generálneho prokurátora, vzhľadom na rozsah skrátenia viacerých daní priamymi páchatelmi je zrejmé, že každým jedným skutkom kladeným za vinu obvinenému mali byť naplnené všetky zákonné znaky účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona pri trestnom čine skrátenia dane a poistného podľa § 276 Trestného zákona, a to v konkrétnej kvalifikovanej skutkovej podstate.

Generálny prokurátor vyslovil názor, že pokiaľ konaním obvineného nemohol byť spáchaný pokračujúci, hromadný ani trváci trestný čin, potom prichádza do úvahy jediný záver, že išlo o súhrn samostatných

trestných skutkov predstavujúcich viacčinný súbeh trestných činov, ktoré podľa výšky skrátenej dane priamymi páchatelmi boli právne posúdené každý samostatne ako trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 2 ods. 3 alebo až ods. 4 Trestného zákona [v ostatnom prípade ide o skutky v bodoch 146/ a 147/ uznesenia o vznesení obvinenia]. Dôvodil, že úvahy oboch súdov o problematike totožnosti skutku, na základe ktorých prijali záver o jedinom skutku a jedinom trestnom čine, predstavujú extenzívny výklad v neprospech obvineného. Za predpokladu správnosti tohto výkladu by obvinený mal zodpovedať za celý rozsah skrátenej dane vo výške takmer 3.000.000,- eur. Dane však skracovali jednotliví priami páchatelia, preto obvinený môže byť trestnoprávne postihnutý iba za ten zo skutkov, ktorý naplnil znaky najprísnejšie trestnej kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 24/2005.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že právoplatným uznesením krajského súdu z 29. mája 2018, sp. zn. 2To/36/2018, bol porušený zákon v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a predchádzajúcim konaním v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 281 ods. 1, § 9 ods. 1, písm. e) Trestného poriadku, § 8, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 Trestného zákona, v prospech obvineného E. R., a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil právoplatné uznesenie krajského súdu, sp. zn. 2To/36/2018, z 29. mája 2018, ako aj predchádzajúce konanie vrátane uznesenia okresného súdu, sp. zn. 1T/105/2015, z 23. januára 2018 a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku vec prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril obvinený prostredníctvom obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu 20. februára 2019, v ktorom zdôraznil, že zo znenia skutkovej vety v bode 1/ uznesenia jednoznačne vyplýva, že tento skutok subsumuje konanie obvineného za obdobie rokov 2010 až 2013 a v tomto jednom skutku v bode 1/ uznesenia je zahrnutých 189 osôb, ktorým mal obvinený opísaným konaním zadovažovať pomoc pri skrátení daní z príjmov a daní z pridanej hodnoty. Poukázal na skutočnosť, že za uvedený skutok bol obvinený rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 2T/224/2015, z 30. júna 2016, právoplatným dňa 7. marca 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/98/2016, zo 7. marca 2017, potrestaný, a teda ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozhodnutím súdu. Vyslovil názor, že pokiaľ prokurátor omylom jeden skutok rozdelí v obžalobe na niekoľko skutkov, alebo ako v danom prípade rozdelí jeden skutok do viacerých obžalôb, nemá tento jeho procesný postup za následok, že by skutočne o niekoľko skutkov ísť malo. Uzavrel, že počet skutkov sa bude rovnať počtu následkov závažných pre trestné právo vtedy, ak každý z následkov bol spôsobený odlišným súhrnom prejavov vôle navonok. Pokiaľ však dva alebo viaceré následkov bolo spôsobených rovnakým súhrnom vôle navonok, pôjde o skutok jeden a nie o dva alebo viaceré skutky. Z uvedeného dôvodu sa stotožnil s právnym názorom súdov a má za to, že napadnuté rozhodnutie súdu je vecne správne a v súlade so zákonom.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora podľa § 392 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. a) Tr. por.] a v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vô vzťahu k dovolateľom uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že dovolací súd je viazaný skutkovými zisteniami súdov nižších stupňov, ktorých preskúmavanie je v dovolacom konaní vylúčené. Vô vzťahu k zistenému skutku, ktorým je dovolací súd viazaný, je možné namietat' výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie skutku, alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol napadnutým rozhodnutím kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin, alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie, napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť trestného činu, príp. pochybenie súdu pri uložení úhrnného, súhrnného a spoločného trestu a toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že hoci dovolacie námietky generálneho prokurátora smerujú proti nesprávnomu právnemu posúdeniu veci, z podstaty dovolateľom tvrdených námietok vyplýva, že tieto sú namierené i proti skutkovým zisteniam a tomu zodpovedajúcim dôkazným hodnotiacim úvahám okresného a krajského súdu. Dovolať sa v podstatnej časti dovolania sústreďuje na prehodnocovanie skutkového stavu a vykonaných dôkazov a prezentuje vlastné závery.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na úvod zdôrazňuje, že dôvod dovolania uplatnený generálnym prokurátorom slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. V tejto súvislosti poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, podľa ktorého predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je (...) nesprávne právne posúdenie ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť(...). Dovolať súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona, t. j. obmedzuje sa len na posúdenie správnosti kvalifikácie zisteného skutku a jeho následné priradenie pod tomu zodpovedajúcu právnu normu trestného práva hmotného obsiahnutú v Trestnom zákone. Z uvedeného vyplýva, že skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. S ohľadom na uvedené nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Dovolať súd nemožno vnímať ako tretiu inštanciu v sústave súdov zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolať súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (I. ÚS 567/2016). Právo namietat' skutkové otázky má v dovolacom konaní výlučne minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Tr. por.).

Z obsahu spisového materiálu mal najvyšší súd za preukázané, že prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra podal na obvineného obžalobu pod č. Kv/92/14/4400-99, zo dňa 4. novembra 2015 na podklade uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľa OR PZ, ČVS: ORP-301/7-OEK-KE-2013 z 27. decembra 2013 v bode 1/ ako zločin skrátene dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) k §

276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, v bode 2/ ako zločin skrátania dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) k § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, v bode 3/ ako zločin skrátania dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) k § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktoré mal spáchať na skutkovom základe tam uvedenom.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 23. januára 2018 zistil, že obvinený za skutky, pre ktoré podal na neho obžalobu prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo 14. júna 2016, sp. zn. 2T/224/2015. V konaní bolo vedené trestné stíhanie pre trestný čin skrátania dane a poistného formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, ktoré začal vyšetrovateľ OR PZ dňa 6. februára 2013 uznesením ČVS: ORP-301/7-OEK-KE-2013. Uznesením vyšetrovateľa OR PZ, ČVS: ORP-301/7-OEK-KE-2013 z 27. decembra 2013 bolo vznesené obvinenie 189 osobám vrátane obvineného E. R. v prvom rade pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin skrátania dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) k § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v súbehu so zločinom daňového podvodu formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 277a ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorý mal spáchať na skutkovom základe tam uvedenom.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/224/2015, zo 14. júna 2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/98/2016, zo 7. marca 2017 bol obvinený uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu skrátania dane a poistného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, v bode 2/ zo zločinu skrátania dane a poistného formou účasti podľa § 21 ods. 1, písm. d) Tr. zák. k § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, v bode 2/ z prečinu daňového podvodu formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k § 277a ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru na základe výsledkov vykonaného dokazovania a z neho vyplývajúcich skutkových záverov tak, ako bol ustálený okresným súdom, že pre totožný skutok už bol obvinený E. R. právoplatne odsúdený Okresným súdom Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/224/2015, a z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa zastavil trestné stíhanie proti obvinenému na podklade obžaloby Krajskej prokuratúry Nitra pod č. Kv 92/14/4400-99, pre jeho neprípustnosť s poukazom na § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. pre prekážku res iudicata na dané konanie obvineného.

Podľa § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por., trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu, alebo bolo právoplatne zastavené, podmienene zastavené a obvinený sa osvedčil, alebo sa skončilo schválením zmluvy a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že zo strany krajského súdu nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci ani k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia. Krajský súd vecne správne a argumentačne výstižne poukázal aj na dôvody, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, ktorým bola zamietnutá sťažnosť prokurátora ako nedôvodná. Nad rámec najvyšší súd poznamenáva, že z dôvodu meritórneho skončenia veci v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/224/2015, predstavuje uvedené prekážku rozhodnutej veci v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/105/2015. Zároveň v tejto súvislosti najvyšší súd zdôrazňuje s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2009, sp. zn. 1 Tdo 44/2008, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 2/2010 pod č. 11, že „Nepripustnosť trestného stíhania pre prekážku veci rozhodnutej „rei iudicatae“ sa viaže vždy na osobu obvineného pre ten istý skutok. Z tohto dôvodu prekážku „rei iudicatae“ môže vytvoriť len právoplatný rozsudok súdu alebo právoplatné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania určitej konkrétnej osoby.“ Ďalej je potrebné zdôrazniť, že podstata skutku je určená účasťou obvineného na určitej trestnej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska trestného práva hmotného. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov,

podstata skutku je zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti (v podstatných okolnostiach) totožnosť konania alebo následku, alebo totožnosť konania aj následku. Ak ide o viac následkov porušujúcich alebo ohrozujúcich spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom a ak všetky následky boli spôsobené aspoň sčasti jedným konaním, ide o jeden skutok.

V posudzovanom prípade je totožnosť skutkov daná tým, že sa jedná o súbor konkrétnych skutkových okolností zahrňujúcich rovnakého obvineného, ktorý sa dopustil protiprávneho konania v období rokov 2010 až 2013 na území Slovenskej republiky voči viacerým subjektom. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že obvinený sa dopúšťal žalovaného trestného činu rovnakým konaním, pričom skutky sa líšili v osobách, ktorým vystavoval za odmenu fiktívne daňové doklady za neuskutočnené zdaniteľné plnenia (nákup tovaru a služieb). Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že totožnosť skutku neznamena, že musí ísť od začiatku trestného stíhania až do jeho skončenia o úplnú zhodu udalostí, o ktorých sa rozhoduje. Vykonávaním dôkazov sa získané poznatky o skutočnostiach môžu meniť, niektoré údaje môžu odpadnúť a naopak niektoré pristúpiť, nesmie sa však zmeniť podstata skutku. Podstata skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku, prípadne aj ich čiastková zhoda. Pre zachovanie totožnosti skutku nemajú vplyv zmeny v jednotlivých okolnostiach, ktoré skutok individualizujú (čas, miesto, spôsob vykonania, spolupáchatelia...), ak inak totožnosť konania zostala zachovaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru na základe výsledkov vykonaného dokazovania a z neho vyplývajúcich skutkových záverov tak, ako bol ustálený okresným a krajským súdom, že obe odsúdenia obvineného vychádzali z jedného uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré bolo obvinenému vznesené iba za jeden skutok, pričom zo znenia skutkov uvedených v obžalobe Krajskej prokuratúry Nitra a rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/224/2015, je zrejmé, že sa jedná o totožné skutky. Nemožno sa stotožniť s tvrdením generálneho prokurátora, podľa ktorého v predmetnom konaní nešlo o jeden, ale viaceré skutky spáchané obvineným. Generálnym prokurátorom uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. by bol naplnený v prípade, ak by v predmetnej veci došlo k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. V súvislosti s uplatnenou dovolacou námietkou generálneho prokurátora je zrejmé, že v dovolaní presadzuje iné hodnotenie dôkazov, než aké urobil krajský súd. Najvyšší súd v tejto súvislosti konštatuje, že hodnotenie vykonaných dôkazov v napadnutom rozhodnutí súdu spadá do okruhu hodnotenia dôkazov a zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku na podklade úplného zistenia skutkového stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok nebol splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a preto najvyšší súd dovolanie generálneho prokurátora podľa § 382 písm. c) Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.